

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoP/23/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417201900
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4417201900.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, vo veci starostlivosti súdu o maloletú R. Z., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, ako kolíznym opatrovníkom, bytom u matky, dieťa rodičov: J. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., A. rad XXX/XX, zastúpená JUDr. Jánom Ikrényim, advokátom so sídlom v Štúrove, Nám. sv. Imricha 17 a N. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., D. XXXX/XX, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Magyerka, s.r.o., so sídlom Nové Zámky, Ernestova bašta 2, o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 13. novembra 2017 č. k. 7P/35/2017-150, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa výroku o zvýšení výživného a, v časti výroku o zročnom výživnom na maloletú R. Z. za obdobie od XX.XX.XXXX do 31.10.2017 p o t v r d z u j e a od 01.11.2017 m e n í tak, že výživné otca N. Z. na maloletú R. Z. sa zvyšuje zo sumy 30 eur mesačne na sumu 100 eur mesačne, ktoré bude otec povinný zasielať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej J. I..

Zročné výživné otca na maloletú za obdobie od 01.11.2017 do 31.08.2018 predstavuje 700 eur, ktoré bude otec povinný zaplatiť k rukám matky maloletého dieťaťa v splátkach po 30 eur mesačne, počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku spolu s bežným výživným pod následkami straty výhody splátok.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 13.11.2017 č. k. 7P/35/2017-150 pri právnom posúdení podľa § 78 ods. 1, 3, § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 a § 75 ods. 1 Zák. o rodine zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú R. Z., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 30 eur na sumu 150 eur mesačne, počnúc od 01.02.2017, čím zmenil rozsudok OS Nové Zámky zo dňa 27.06.2012 č. k. 16P/137/2012-14 v časti o výživnom na toto maloleté dieťa.

2. Zročné výživné na maloletú R. Z., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 01.02.2017 do 31.10.2017 určil súd otcovi spolu v sume 1.080 eur (9 mesiacov x 120 eur), ktoré otcovi povolil splácať v mesačných splátkach po 30 eur spolu s bežným výživným až do vyrovnania pod stratou výhody splátok, počnúc od právoplatnosti rozsudku.

3. O náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol súd podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (CMP) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

4. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, tak prvoinštančný súd mal s poukazom na vykonané dokazovanie preukázanú zmenu pomerov v porovnaní s predchádzajúcou úpravou výživného (v júni 2012) tak na strane maloletej R. Z., ako aj jej rodičov.

5. V prípade maloletej R. Z. sa zvýšili náklady matky v súvislosti s vekom a fyzickým rastom tohto dieťaťa. Takisto sa zvýšili aj náklady na zabezpečenie ošatenia, obuvi, stravy, s návštevou základnej školy a základnej umeleckej školy. Maloletá trpí zdravotnými problémami imunologického charakteru.

6. Matka v súčasnej dobe dosahuje netto príjem 407,16 eura. Spolu s dcérou žije v byte, za ktorý platí nájomné 172 eur mesačne, fond opráv 5 eur mesačne, poplatok za smeti 40 eur ročne, daň za byt 12 eur ročne a na internet a televíziu 15 eur mesačne.

7. Otec sa od 01.11.2017 zamestnal na plný pracovný úväzok, kde dosahuje brutto mesačný príjem 460 eur. U predchádzajúceho zamestnávateľa, t. j. do 31.10.2017 otec zarábala priemerne 216,93 eura mesačne netto, pretože pracoval na polovičný pracovný úväzok. Na osobný účet otca až do apríla 2017 boli každý mesiac poukázané pravidelne sumy 400 eur, 500 eur a napríklad aj suma 1.300 eur (dňa 10.06.2016), suma 2.500 eur a suma 4.850 eur, ktoré mal otec použiť na nákup tovaru, pre spoločnosť D. Otec ako vyučený kuchár - čašník mal možnosť získať zamestnanie v učebnom odbore, v ktorom sa vyučil, pretože ku dňu 18.10.2017 bolo evidovaných v tomto odbore 18 voľných pracovných miest s príjmom v rozmedzí 450 eur až 900 eur mesačne.

8. Podľa názoru súdu je v schopnostiach a možnostiach otca prispievať na výživu maloletej R. sumou 150 eur mesačne, pričom po zaplatení zvýšeného a aj zročného výživného z jeho strany, nedôjde k poklesu jeho príjmu pod hranicu životného minima, ktorá v súčasnej dobe dosahuje sumu 199,48 eura. Povinnosťou otca je prácu zabezpečovať si tým spôsobom, aby si mohol plniť vyživovaciu povinnosť voči svojmu jedinému maloletému dieťaťu. Okrem toho je potrebné zárobkové schopnosti a možnosti otca považovať za zlepšené, pretože otec získal finančný obnos 5.000 eur za odpredaj osobného motorového vozidla.

9. Ani jednému z rodičov v porovnaní s predchádzajúcou úpravou výživného nepribudla a ani neubudla žiadna vyživovacia povinnosť.

10. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec navrhujúc odvolaciemu súdu, aby napadnuté rozhodnutie podľa § 388 CSP zmenil tak, že ho zaviazala povinnosťou prispievať na výživu maloletej R. Z. sumou v rozmedzí od 80 do 100 eur mesačne. K zmene pomerov na jeho strane došlo až od 01.11.2017, odkedy sa zamestnal na plný pracovný úväzok s pravidelným mesačným príjmom, ktorého výška sa približuje k netto mesačnému príjmu matky. Výživné preto navrhuje zvýšiť až od 01.11.2017, t. j. od nastalej zmeny pomerov.

11. Pri akceptovaní priority výživného mu po zaplatení 180 eur mesačne ako výživného spolu so zročným výživným 30 eur mesačne, nezostane priestor ani na uspokojenie základných potrieb (bývanie, stravovanie, atď.). Vyživovacia povinnosť rodiča, ktorý nemá zverené dieťa do osobnej starostlivosti, by nemala mať charakter úplnej úhrady všetkých mesačných výdavkov na dieťa, ale mala by sa zohľadniť aj určitá časť vyživovacej povinnosti toho rodiča, ktorý má dieťa zverené do svojej osobnej starostlivosti. Výživné v sume 80 eur až 100 eur mesačne je schopné v súhrne uspokojiť všetky mesačné náklady na maloletú prezentované jej matkou, dokonca bez finančnej participácie zo strany matky na týchto nákladoch. Sumu 5.000 eur, ktorú získal za odpredaj motorového vozidla vrátil titulom pôžičky na zakúpenie tohto motorového vozidla svojim rodičom. Súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal tým, že matka žije v spoločnej domácnosti so svojim priateľom, ktorý evidentne participuje na nákladoch vzniklých so spoločným bývaním. Matka svojim správaním zapríčinila, že styk otca s maloletou R. sa realizuje v súčasnosti obmedzene, v dôsledku čoho otec nemá možnosti zabezpečovať pre dcéru veci a darčeky nad rámec bežného výživného.

12. Napadnutý rozsudok nebol vydaný v súlade so zisteným skutkovým stavom, nakoľko súd sa pri vydaní napadnutého rozsudku obmedzil iba na tvrdenia uvádzané matkou, pričom v zmysle zásady rovnosti účastníkov si neoveril ním uvádzané tvrdenia týkajúce sa poukazovaných finančných prostriedkov na jeho účet. V tejto súvislosti súd nevykonal ani výsluch ním navrhnutého svedka K.. Q. N..

13. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že navrhuje rozhodnutie prvoinštančného súdu potvrdiť. Vzhľadom na vek maloletej a s tým súvisiacimi nákladmi a záujmami, ako aj s poukazom na jej zdravotný stav, je stanovená výška výživného v sume 150 eur mesačne primeraná a v záujme dieťaťa.

14. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že odvolanie otca považuje za vyložene účelové a preto žiada predmetné odvolanie zamietnuť a potvrdiť rozhodnutie súdu prvej inštancie. Otec sa darmo vyhovára na akési zapracovanie v nejakej spoločnosti, keď počas ich spoločného života nikdy nemal záujem pracovať a už nie vonkoncom vo svojom odbore. Až v priebehu odvolacieho konania na margo sumy 5.000 eur, ktorú získal odpredajom motorového vozidla, otec uviedol, že túto sumu musí titulom pôžičky vrátiť, resp., že ju vrátil vlastným rodičom. Pokiaľ ide o byt, v ktorom býva spolu s dcérou, tak tento je v podielovom spoluvlastníctve ich oboch, pričom nie je pravdou, že otec im robí akúsi láskavosť, keď im umožňuje v byte bývať. Otec ničím nepreukázal to, že finančné prostriedky, ktoré mu nabehli na účet, aj použil na nákup určitého tovaru.

15. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal odvolaním otca napadnutý prvoinštančný rozsudok procesným postupom podľa § 378 ods. 1 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario) následne dospievajúc k tomu záveru, že odvolanie otca je čiastočne opodstatnené a preto o ňom rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

16. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. V danom prípade odvolací súd posudzujúc dôvodnosť podaného odvolania zo strany otca proti prvoinštančnému rozsudku zo dňa 13.11.2017 č. k. 7P/35/2017-150 dospel k tomu záveru, že pokiaľ súd prvej inštancie zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú R. Z. zo sumy 30 eur na sumu 150 eur mesačne za obdobie od 01.02.2017 do 31.10.2017, tak rozhodol vecne správne, pričom vecne správne rozhodol aj o zročnom výživnom v sume 1.080 eur za toto obdobie, vrátane výšky povolených mesačných splátok zročného výživného v sume 30 eur spolu s bežným výživným. Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd v tejto časti napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pričom v tejto časti zároveň poukazuje na rozsah a predovšetkým obsah napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP).

18. Súd prvej inštancie vzhľadom na závery vykonaného dokazovania, ktoré aj odvolací súd v danej veci považuje za dostatočné, s poukazom na časový odstup od predchádzajúcej úpravy výživného (viac ako 5 rokov) správne mal na strane maloletej R., ako aj jej rodičov za preukázanú zmenu pomerov v zmysle § 78 ods. 1 Zák. o rodine, s ktorou spojil zvýšenie výživného otcovi zo sumy 30 eur na sumu 150 eur mesačne za obdobie od 01.02.2017 do 31.10.2017. Za toto obdobie rámeč zárobkových schopností a možností umožňoval totiž otcovi platiť výživné v tejto výške. V súvislosti so zvýšením výživného na sumu 150 eur mesačne správne súd prvej inštancie zohľadnil finančné vklady na osobný účet otca počas uvedeného obdobia, pričom otec nad všetky pochybnosti v konaní neuniesol dôkazné bremeno v tom smere, že všetky tieto finančné prostriedky mali byť použité na nákup tovaru, najmä cesnaku. Podľa názoru odvolacieho súdu takýto spôsob nákupu tovaru pre spoločnosť D. O., s r. o., kvôli svojej netransparentnosti nekorešponduje ani s platnými predpismi, či už účtovného, resp. daňového

charakteru. Pokiaľ ide o otcom prezentovanú obranu v rámci odvolacieho konania s tým, že kúpnu cenu obdržanú za odpredaj motorového vozidla v sume 5.000 eur bol povinný vrátiť svojim rodičom z titulu pôžičky, túto považoval odvolací súd za účelovú, pretože otec sa k použitiu sumy 5.000 eur za odpredaj tohto motorového vozidla v konaní pred súdom prvej inštancie vôbec týmto spôsobom, t. j. že išlo o vrátenie pôžičky rodičom nevyjadril. Vzhľadom k uvedenému, odvolací súd v tejto časti, t. j. zvýšenia výšky výživného otcovi za obdobie od 01.02.2017 do 31.10.2017 zo sumy 30 na sumu 150 eur mesačne, ako aj v časti určenia výšky ročného výživného v sume 1.080 eur a k nemu povolených výšky mesačných splátok po 30 eur spolu s bežným výživným v prospech maloletej R. Z., napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. Zvolením procesného postupu podľa § 388 CSP odvolací súd zmenil napadnutý prvoinštančný rozsudok pokiaľ ide o zvýšenie výživného na maloletú R. Z. s účinnosťou od 01.11.2017 naďalej, t. j. otcovi zvýšil výživné zo sumy 30 eur na sumu 100 eur mesačne, pretože na rozdiel od súdu prvej inštancie iným spôsobom vyhodnotil výšku brutto príjmu otca v sume 460 eur mesačne (netto mesačne cca v sume 368 eur), ktorý príjem je mu vyplácaný už na základe plného pracovného úväzku, a nie polovičného pracovného úväzku, ako tomu bolo u jeho predchádzajúceho zamestnávateľa, t. j. v spoločnosti D. O. s.r.o. Z takto stanovenej výšky výživného musí otec spolu s matkou, ktorá výživné k maloletej R. v 50 % vyvažuje mierou osobnej starostlivosti o dieťa a vo zvyšku vo finančných prostriedkoch, v odôvodnenom rozsahu uspokojiť rámec kultúrnych, zdravotných, školských a potravinových potrieb desať a pol ročného dievčaťa. Takisto aj v prípade otca je okrem tej skutočnosti, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov (§ 62 ods. 2 veta druhá Zák. o rodine) potrebné prihliadať na zabezpečenie miery jeho primeraných životných nákladov spojených so zabezpečením bývania, stravy, ošatenia atď. V neposlednej miere je potrebné u otca akceptovať aj to, že tento bude od právoplatnosti tohto rozsudku platiť k rukám matky bežné výživné v sume 100 eur mesačne a k nemu splátky ročného výživného 2 x 30 eur mesačne minimálne v trvaní dvoch rokov. Spolu potom platba bežného a zameškaného výživného k rukám matky bude predstavovať sumu 160 eur mesačne (100 eur + 30 eur + 30 eur).

20. Pokiaľ ide o ročné výživné od 01.11.2017 do 31.08.2018, t. j. za obdobie 10 mesiacov v sume 70 eur za jeden mesiac (100 eur - 30 eur), ktoré v súčte dáva sumu 700 eur, tak odvolací súd aj výšku tohto ročného výživného, ako v prípade ročného výživného vo výške 1.080 eur, povolil otcovi takisto splácať v mesačných splátkach po 30 eur (§ 232 ods. 3 CSP) spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku.

21. O náhrade trov odvolacieho a prvoinštančného konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, 2 CSP a § 52 CMP s tým, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

22. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).